

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. október 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az állatkínzás vétsége és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2018. május 22. napján kihirdetett/5. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az ügyvéd részére megállapított díjra vonatkozó rendelkezésből mellőzi a következőt: (húszezer-kettőszázötven).

I n d o k o l á s

A Kisvárdai Járásbíróság a 2017. november 22. napján kelt/22. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki lőfegyverrel visszaélés büntetében [Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont] és állatkínzás vétségében [Btk. 244. § (1) bekezdés a) pont], s ezért őt halmazati büntetésül 2 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, a bűnjelként lefoglalt lőfegyvert elkobozta, a légpuskagolyó lőszeret - azok lefoglalását megszüntetve - kiadni rendelte a vádlott részére, s rendelkezett továbbá a bűnügyi költségről is.

Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyész „a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és ennek megfelelő, hosszabb időtartamra való felfüggesztés” érdekében, míg **vádlott** és a védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2018. május 22. napján kelt .../5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta akként, hogy **vádlottat** a lőfegyverrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette, mellőzte a halmazati büntetésre történő utalást, a büntetést 100 napi, 1500 forint napi tétel összegű, összesen 150 000 forint pénzbüntetésre enyhítette. A pénzbüntetés megfizetésére öt havi részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a havi részletek mikénti megfizetéséről és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatás feltételeiről, a bűnügyi költségről és a másodfokú eljárásban felmerült védői díj védő részére történő kiutalásáról, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész fellebbezett, a kiszabott büntetés súlyosítása, „fogház fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása végett”. **vádlott** és a védője az ítéletet tudomásul vették.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában indítványozta, hogy az ítéltábla „a másodfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlottal szemben a Btk. 36. §-a és 37. § (1) bekezdése alapján fogház fokozatú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, amelynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján próbaidőre függeszse fel. A Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezzen a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről esetleges végrehajtás esetére. A

pénzbüntetéssel kapcsolatos rendelkezéseket mellőzze, az elsőfokú ítéletnek a fegyver elkobzásával összefüggő rendelkezését pedig egészítse ki azzal, hogy az nem csupán a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hanem d) pontja alapján is indokolt, ugyanakkor pedig a c) pontra történő utalást mellőzze. Egyebekben az elsőfokú ítélet járulékos kérdésekben hozott rendelkezéseit és a másodfokú ítélet járulékos kérdésekben hozott rendelkezéseit is hagyja helyben".

Az ítélőtábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság az 1998. évi XIX. törvény alkalmazásával folytatta le az eljárást. A másodfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően - 2018. július 1-jén - azonban hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.), melynek 868. § (1) bekezdése kimondja, hogy „E törvény rendelkezéseit - [...] - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell". Erre figyelemmel az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletének a felülbírálatát a Be. szabályai szerint végezte el, kiemelve a 870. § (1) bekezdésében foglaltakat is, mely szerint „Az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza".

Az ítélőtábla megállapította, hogy az ügyészi fellebbezés mind az 1998. évi XIX. törvény 386. § (1) bekezdés c) pontja, mind a Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja értelmében joghatályos, az megnyitja a harmadfokú felülbírálat lehetőségét. Mivel a fellebbezés bejelentésére a Be. hatálybalépését megelőzően került sor, korlátozott felülbírálat szóba sem kerülhet.

A fellebbezések elbírálására az ítélőtábla a Be. 620. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti nyilvános ülést tűzött. A nyilvános ülésen az ügyész az átiratában foglaltakat fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy az elsődleges indítványának elutasítása esetén másodlagosan a pénzbüntetés összegének a felemelését indítványozta.

vádlott védője az ítélet helybenhagyását kérte, míg **vádlott** vádlott nyilatkozatot nem tett.

A Be. 618. §-a határozza meg az ítélőtábla általi felülbírálat tartalmát. A Be. 618. § 1) bekezdés b) pontja kimondja, hogy „A harmadfokú bíróság az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett". Az ítélőtábla eljárási szabálysértést sem az elsőfokú-, sem a másodfokú eljárásban nem észlelt, a bíróságok a perrendi szabályok betartásával folytatták le a büntetőeljárást.

A Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint „A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett", melyből az következik, hogy az ítéletnek az a része, amely nem tartalmaz ellentétes döntést, a harmadfokú bíróság által nem vizsgálható. A Be. 618. §-ának (4) bekezdése pedig azt tartalmazza, hogy „Nem bírálható felül az ítéletnek az a felmentő rendelkezése - [...] - amely ellen nem fellebbeztek". Jelen ügyben a felmentő rendelkezés ellen ügyészi fellebbezés nem került bejelentésre, ezért a felmentő rendelkezések ítélőtábla általi felülbírálatát kizárt. Mindezek miatt az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletének a megalapozottságát nem vizsgálta a Be. 619. §-ának (4) bekezdésében írtak alkalmazásával.

A másodfokú bíróság a tényállás alapján **vádlott** által elkövetett bűncselekményt helyesen minősítette és többségében helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket is. E körből azonban - mint irrelevánsat - az ítélőtábla mellőzi annak rögzítését, hogy „a településen a kóbor kutyák elszaporodtak, a vádlott által megsebzett kutya az állategészségügyi előírásoknak megfelelő tanúsítványokkal sem rendelkezett".

A büntetés kiszabásakor a másodfokú bíróság helyesen értékelte **vádlott** személyi társadalomra veszélyességét, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösségének a fokát és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor a Btk. 79. §-ában írt célokat - 100 napi tétel, egy napi tétel összege 1500 forint, így összesen - 150 000 forint pénzbüntetéssel látta elérhetőnek, melynek sem a súlyosítására, sem az enyhítésére az ítéletábra alapot nem talált.

Az elsőfokú bíróság a lőfegyver elkobzásáról törvényesen rendelkezett, azonban annak törvényhelyeként - vélhetően leírási hiba folytán - a helyes Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja mellett a c) pontot hívta fel, melyet az ítéletábra - mivel azt a másodfokú bíróság nem észlelte - d) pontra helyesbítette.

A másodfokú bíróság ítéletének első oldal utolsó bekezdésében a „(húszezer-kettőszázötven” leírási hiba, melyet ezért az ítéletábra mellőzött.

A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek, ezért az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletét - a rendelkező részben írt pontosítással - az eddig kifejtettekre figyelemmel a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

Végül az ítéletábra megjegyzi, hogy a 2012. évi C. törvény már nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy „a pénzbüntetés átváltoztatása esetén egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés lép”, ezért annak rendelkező részben történő feltüntetése szükségtelen, azonban az egyértelműség kedvéért azt az ítéletábra mégsem mellőzte.

Debrecen, 2018. október 25.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék/5. számú ítélete az ítéletábra végzésével jogerős.

Debrecen, 2018. október 25.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

-kiadó-